

Equmenia
Box 14038
167 14 Bromma

Tack för er skrivelse,

Till att börja med vill jag tacka för det engagemang ni visar för asylsökande barn och unga som sökt sig till Sverige i hopp om en bättre och tryggare framtid. Vi på Migrationsverket sätter stort värde på den insats som ni och andra ideella organisationer gör för att ge barn och unga stöd och trygghet i den situation som de befinner sig i.

Ert brev riktar sig delvis till de politiskt ansvariga i regering och riksdag. Med det här brevet vill jag säga några ord om Migrationsverkets roll när det gäller de frågor ni tar upp.

Den första frågan gäller omflyttningar av barn som fyllt 18 år eller bedömts vara vuxna. Från politiskt håll har man som ni kanske vet tagit initiativ för att minska den här problematiken genom att ge kommunerna ekonomiskt stöd för att kunna låta de unga bo kvar. En del kommuner gör det, andra inte. Migrationsverket ser positivt på försök till lösningar som gör att de unga kan bo kvar och uppmuntrar det. Men om kommunen inte låter dem göra det så faller ansvaret på Migrationsverket att ordna boende. Det försöker vi göra med hänsyn till den förankring som de unga fått på orten med vänner, skola, idrottsaktiviteter och allt annat. Men det är inte alltid möjligt att erbjuda boende i närområdet och det för med sig att unga tvinga flytta inom landet.

Till bilden hör att Migrationsverket är inne i en fas där vi har avvecklat och fortsätter att avveckla en stor andel av de boendeplatser som vi skaffade för att klara det som hände 2015 när så många sökte asyl. Av de hundratals tillfälliga boenden som vi hade när behovet var som störst återstår idag 24. Dessa kommer att avvecklas i år. Eftersom boendeplatserna har upphandlats i en särskild ordning, enligt lagen om offentlig upphandling, måste de också avvecklas i en särskild ordning. Avvecklingen styrs av rangordningen, dyraste boenden avvecklas först. Under året avvecklar vi också kollektiva boenden och en del av våra hyreslägenheter i takt med att behovet av boendeplatser minskar. Vi har alltså allt färre alternativ att erbjuda i fråga om geografisk placering. Jag nämner detta för att förklara hur förutsättningarna ser ut.

En del av problematiken är kopplad till de långa väntetiderna. Vi prioriterar de ensamkommande barnen i prövningen och snart kommer alla som kom 2015 och 2016 att ha fått besked av Migrationsverket. Även antalet vuxna och familjer som ännu lever i oviss väntan på besked minskar. Under 2018 räknar vi med att ha klarat av den långa asylkö som uppstod i spåren av 2015 så att vi åter kan hålla väntetider på 3-4 månader för nya asylsökande. Efterhand kommer problematiken med byte av boende under asyltiden därmed att minska.

Ni vädjar vidare om att alla utvisningar till Afghanistan ska stoppas med anledning av situationen i landet. Det är många som i likhet med er är engagerade i situationen för de unga från Afghanistan. Det är lätt att förstå. Alla på Migrationsverket som jobbar med asylsökande möter också dessa unga och tar del av deras öden, hopp, besvikelser och drömmar. Genom vårt uppdrag får vi möjlighet att ge många möjlighet att börja ett nytt liv i trygghet i Sverige. De senaste två åren har Migrationsverket prövat nästan 191 000 asylärenden och beviljat över 106 000 personer skydd. Det innebär att vi har gett skydd åt nästan tre gånger så många som våra grannländer Norge, Danmark och Finland tillsammans. Siffrorna för ensamkommande barn från Afghanistan visar att 80 procent av dem som fick sina asylskäl prövade av Migrationsverket beviljades skydd förra året. För den afghanska gruppen som helhet var siffran 38 procent.

Jag har stor förståelse för att situationen för många av de ensamkommande är svår och att ett beslut om avslag väcker starka känslor av oro och besvikelse hos de unga och andra i deras närhet. Som många i debatten har pekat på har de unga under den långa väntetiden ofta hunnit rota sig i Sverige och tvingas vid ett avslag avbryta en påbörjad integration för att återvända till svåra förhållanden i ett krigsdrabbat land som de ibland inte ens har varit i. Det är skäl som man kan ha stor förståelse för men de måste ställas i relation till gällande rätt. Vårt uppdrag ger oss inte bara möjlighet att erbjuda människor skydd utan vi måste också säga nej när villkoren inte är uppfyllda, så även i ömmande fall när asylrätten inte medger annat. Jag kan försäkra er att det inte handlar om brist på medmänsklighet hos dem som är satta att fatta beslut. Uppdraget att värna asylrätten är själva livsnerven i det vi gör och det tas på stort allvar av de engagerade medarbetare som har valt att söka sig till just Migrationsverket. För oss handlar det om att göra en omsorgsfull, objektiv och saklig prövning i varje enskilt fall i enlighet med de rättsliga ramarna som reglerar rätten till skydd. Situationen i Afghanistan är mycket svår och det råder enligt Migrationsverkets bedömning väpnad konflikt i alla provinser utom två där det råder svåra inre motsättningar. I två av provinserna är läget så allvarligt att alla som bor där löper en individuell risk att drabbas av det generella våldet och de har därför skyddsbehov gentemot dessa områden. Sådant är dock inte säkerhetsläget i hela landet som situationen ser ut för närvarande och därför görs en individuell prövning av skyddsbehovet.

Om man i ett enskilt fall tycker att Migrationsverket har gjort en felaktig bedömning kan man med stöd av sitt offentliga biträde överklaga och få saken överprövad av domstol. Det är en viktig del i den sökandes rättssäkerhet. Domstolen gör en oberoende bedömning av beslutet och den utredning som det vilar på. Ramarna för prövningen utgörs av bestämmelserna i den lag som Sveriges riksdag har beslutat om, bestämmelser som ofta har sin grund i europeisk rätt och internationella konventioner. Migrationsverket och migrationsdomstolarna är också bundna av den praxis som skapas genom beslut i högsta instans. Nyligen slog Migrationsöverdomstolen i en prejudicerande dom fast att läget i Afghanistan inte är så allvarligt att alla som återvänder dit riskerar att skadas bara av att vistas där. Barn som saknar lokalkännedom och nätverk är att betrakta som alternativt skyddsbehövande på grund av sin utsatthet. Men om man är vuxen måste man kunna visa att man löper en individuell risk vid ett återvändande av andra skäl än de som är specifika för barn, enligt Migrationsöverdomstolen. Det är så ramarna ser ut för vår prövning. Som myndighet kan vi inte sätta oss över regelverket utan vi har att följa gällande rätt. För att utifrån nuvarande situation i Afghanistan kunna ge alla i den här gruppen tillstånd att stanna måste man gå utanför lagen som den ser ut idag. Det kan inte vi göra som myndighet. Det kräver i så fall att riksdagen fattar beslut som ändrar ramarna. Som ni vet finns ett förslag från regeringen om utvidgade gymnasier regler som är avsett att ge en ny möjlighet till uppehållstillstånd för vissa ensamkommande unga, ett förslag som nu processas för att kunna läggas fram för riksdagen. Det som i övrigt kan utöka utrymmet är om det kommer nya prejudikat eller om utvecklingen i Afghanistan leder till ändrade förutsättningar i rättstillämpningen. Vi följer hela tiden det som sker i landet nära.

Med vänliga hälsningar

Mikael Ribbenvik